

WOJEWODA ŚLĄSKI

Katowice, dnia 2 lipca 2010r.

NP/II/0911/228/10

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr LXIV/896/10 Rady Miejskiej w Bytomiu z dnia 26 maja 2010 r. w sprawie organizowania, prowadzenia i odpłatności za pobyt w mieszkaniach chronionych osób, które osiągnęły pełnoletniość w rodzinie zastępczej oraz osób pełnoletnich opuszczających placówkę opiekuńczo-wychowawczą typu rodzinnego i socjalizacyjnego, dom pomocy społecznej dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych intelektualnie, dom dla matek z małoletnimi dziećmi i kobiet w ciąży oraz schronisko dla nieletnich, zakład poprawczy, specjalny ośrodek szkolno – wychowawczy, specjalny ośrodek wychowawczy, młodzieżowy ośrodek socjoterapii i młodzieżowy ośrodek wychowawczy, w częściach określonych w § 1, § 2, § 3, § 4, § 5, § 6, § 7, § 10, § 11 uchwały, jako sprzecznej z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 97 ust. 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 175, poz. 1362 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Bytomiu na sesji w dniu 26 maja 2010 r. działając na podstawie art. 18 ust. 2 i art. 42 ustawy o samorządzie gminnym oraz na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 12, art. 53 oraz art. 97 ust. 5 ustawy podjęła uchwałę w sprawie organizowania, prowadzenia i odpłatności za pobyt w mieszkaniach chronionych.

W obecnie obowiązującym stanie prawnym przepis art. 97 ust. 5 ustawy stanowi, iż rada powiatu lub rada gminy w drodze uchwały ustala, w zakresie zadań własnych, jedynie szczegółowe zasady ponoszenia odpłatności za pobyt w ośrodkach wsparcia i mieszkaniach chronionych. Tym samym prawodawca szczegółowo określił kompetencje dla organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do uchwalenia aktu prawa miejscowego.

Tymczasem w przedmiotowym Regulaminie znalazły się zapisy, których nie obejmuje upoważnienie zawarte w przepisie art. 97 ust. 5 ustawy, a mianowicie:

- § 1, który opisuje przeznaczenie mieszkań chronionych,

- § 2, który zakazuje obrotu mieszkaniami chronionymi i wynajmowania ich,
- § 3, który określa komu przysługuje pobyt w mieszkaniu chronionym,
- § 4 i 5, które określają zasady pobytu w mieszkaniach chronionych,
- § 6, który formułuje katalog osób mogących przebywać w mieszkaniach chronionych i okres przysługującego im pobytu,
- § 7, który określa sposób przyznawania pobytu w mieszkaniu chronionym,
- § 10, który określa kto zajmuje się organizacją i prowadzeniem mieszkań chronionych,
- § 11 mówiący, że po zakończeniu pobytu w mieszkaniu chronionym Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej nie ma obowiązku zapewnienia osobie lokalu mieszkalnego.

W związku z powyższym organ nadzoru zauważa, iż przyjęcie wskazanej wyżej regulacji stanowi naruszenie zasady legalizmu wyrażonej w art. 7 Konstytucji RP. Z treści tego przepisu, stanowiącego że organy administracji publicznej działają na podstawie i w granicach prawa, wynika bezsprzecznie, iż organy administracji publicznej obowiązują zasadą: „co nie jest prawem dozwolone jest zakazane”. Organom jednostek samorządu terytorialnego wolno bowiem jedynie to, na co zezwalają ustawy, mogą działać tylko tam i o tyle, o ile prawo je do tego upoważnia (*por. W. Skrzydło – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej – komentarz Zakamycze 1999 rok, str. 15*). Innymi słowy, jeżeli organ administracji publicznej podejmuje działanie w sprawie, co do której przepis prawa wyraźnie lub pośrednio nie wskazuje jego właściwości, działanie takie stanowi naruszenie konstytucyjnej zasady legalizmu. Zatem uznać należy, że Rada Miasta Bytom podejmując wyżej wymienioną uchwałę z przekroczeniem przyznanych jej przez ustawodawcę kompetencji, naruszyła tym samym normy konstytucyjne.

Tym samym uchwałę Nr LXIV/896/10 Rady Miejskiej w Bytomiu, ze względu na wyżej opisane nieprawidłowości, należy uznać za wadliwą, co czyni stwierdzenie jej nieważności we wskazanej na wstępie części uzasadnionym i koniecznym.

Na niniejsze rozstrzygnięcie służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda Śląski

Zygmunt Łukaszczyk